

Laudatio Dirk Vandewalle

Geachte Collega's uit het Schepencollege, de Gemeente- en OCMW-Raad,

Geachte Heer Laureaat van het Bronzen Accordeonnetje,

Geachte Leden van de Perskring,

Dames en Heren, Geachte Genodigden,

Beste Dirk,

Als moeder van een dochter die dit jaar 17 wordt, besef ik, samen met mijn man, steeds meer dat je kinderen moet proberen los te laten om hun ding te kunnen doen. We begrijpen dat Lichtervelde vandaag nog haar thuis is maar zien meteen dat die cocon zich nu al aan het openen is en dat de wereld haar biotoop zal worden, niet alleen geestelijk en intellectueel door boeken, studies en de media maar ook letterlijk door te reizen, misschien in het buitenland te gaan studeren, er ooit te wonen, te werken of te leven.

Wellicht hebben "meester" en "heemkundige" Georges Vandewalle en zijn echtgenote Maria Gyspeerdts nooit het minste vermoeden gehad dat het wonderlijke geschenk dat Sinterklaas hen op 06 december 1953 bracht op vandaag 10 februari 2012 het bronzen accordeonnetje zou krijgen van de Perskring als professor en Libië-expert. Zus Blanca was dat jaar, in alle geval bijzonder in de wolken want de sint had haar een echte, levende pop gebracht. Tijdens je kindertijd zorgde Blanca nog steeds voor je, al was het maar om je het rechte pad te laten bewandelen tijdens de processie.

Grote broer Paul, 2 jaar ouder en Diederik, want zo luidt jouw officiële naam, hadden elk een mooie krullebol, dat zien we trouwens nog steeds. Dirk in een blonde versie en Paul, een donkere. Ideaal dus om mee te stappen in de processie als Jezus en Sint-Janneke, terwijl jullie een lammetje mochten dragen maar o zo moeilijk om netjes recht te blijven lopen. Na de kleuterklas in de bewaarschool in de Statiestraat bij zuster Andrea, een mooie klasfoto is trouwens te zien in het jaarboek 2011 van de Heemkundige Kring, ging Dirk naar de lagere school, de jongensschool in de Beverenstraat waar hij ooit zelfs in de klas van vader Georges terecht kwam. Inside informatie schetst ons een pienter mannetje maar niet van de braafste.

Deze tendens zette zich enigszins door tijdens het middelbaar. Gestart in het Sint-Jozefscollege in Tielt om uiteindelijk af te ronden aan het Bisschoppelijk college in Veurne. En daar krijgen we voor het eerst een teken van die internationale kriebel. Dirk probeerde dingen los te weken en organiseerde in het college congressen binnen een UNESCO-werking. Het leverde hem heel wat sympathie op van enthousiaste leerkrachten, de directie echter toonde wat minder begrip of was gewoon niet rijp voor deze dynamiek.

Op 18-jarige leeftijd vertrok Dirk op uitwisseling met YFU (Youth for understanding) International Exchange voor 1 jaar naar Minnesota in Amerika. De doelstelling van YFU is op vandaag nog steeds jongeren wereldwijd voor te bereiden op hun verantwoordelijkheden en mogelijkheden in een veranderende maatschappij, waarin mensen uit verschillende landen en culturen steeds meer van elkaar afhankelijk worden. Door wereldwijde ontwikkelingen wordt de wereld immers steeds kleiner.

Na afloop van dat jaar overtuigden Amerikaanse leraren vader en moeder Vandewalle om Dirk in te schrijven aan Columbia University, één van de beste universiteiten van Amerika. In die tijd zeker niet evident maar het lukte dank zij goede afspraken met thuis en de mogelijkheden die vanuit Amerika werden geboden. Dirk behaalde er in 1980 zijn Master of International affairs, in 1983 zijn Master of Philosophy – Political Science en uiteindelijk in 1988 zijn Ph.D. Dit is een Anglo-Amerikaanse variant op de academische graad Doctor. Het betreft een research-doctoraat en is in vele landen de hoogste academische graad die iemand kan behalen.

Zijn dissertatie droeg de titel “The political Economy of Maghrebi Oil : Change and Development in Algeria and Libya.” Een prachtig curriculum waar heel wat werk en inzet aan voorafgingen. Toen zus Joke, indertijd op stap met “Up with People”, bij Dirk verbleef, ontdekte ze een sterke discipline waar het thuisfront zich niet echt of toch minder bewust van was. Iedere morgen vroeg opstaan, gaan lopen, keihard werken, het eigen potje koken, zonder veel luxe. Als medestudenten al eens uitgingen, toch kiezen voor de eigen kamer en de boeken.

En waar Dirk ook woonde of verbleef en studeerde. Het lopen maakte deel uit van zijn levenspatroon. De allereerste marathons in New York (met rugnummer in de 700, Joke had jaren later al een rugnummer in de 36.000). De marathon in Dubai. Het lopen in Jeruzalem, waar je Arabisch studeerde. Soms zorgde dat, als je eens thuis was, en lang voor lopen bij ons een rage werd, voor commentaar want Vandewalle liep van Hertsberghe naar het ouderlijk huis in de Statiestraat om met witte slofkes aan, wellicht de eerste Nikes op Lichterveldse bodem.

In de periode 1986-1989 deed je onderzoek voor een post-doctoraal. Dit bracht jou in Noord-Afrika en het Midden-Oosten. Je werkte onder meer in Egypte, Marokko en Algerije. Dank zij je Belgisch paspoort kon je dat ook in Libië. Libië liet je duidelijk niet meer los want je schreef in de jaren die volgden een aantal boeken over Libië en haar leider.

- Qadhafi's Libya, 1969-1994
- Libya Since Independence : Oil and State-building
- Libya Since 1969: Qadhafi's Revolution Revisited
- A History of Modern Libya en
- voor juni 2012 is Qadhafi : Last Arab Warrior” voorzien.

Je leerde er diplomaten kennen die vrienden werden. Ook leden van de Kadhafi-familie en je sprak zelfs ooit persoonlijk met Moammar al-Qadhafi himself. Daarnaast ontwikkelde jouw

academische carrière zich verder als professor politieke wetenschappen aan het Dartmouth College en werd je vakkennis rond het Midden Oosten en Libië, steeds groter en intenser. Getuige daarvan zijn een indrukwekkende reeks van artikels, papers, presentaties en conferenties gehonoreerd met een aantal awards en fellowships.

Wanneer op 18 december 2010 de protesten in Tunesië uitbraken vermoedde wellicht niemand onder ons, behalve jij Dirk misschien, dat dit een domino-effect teweeg zou brengen in de Arabische wereld en ook Libië zou bereiken op 17 februari 2011. De wereld keek plots heel geconcentreerd in die richting en zocht uitleg, een verklaring en duiding voor deze Arabische Lente. En al gauw kwam men terecht bij jou Dirk, als expert, als commentator, als raadgever. Meer dan 300 internationale radio- en TV interviews, heel wat persartikels, commentaren en columns belichtten en omschreven de situatie in Libië.

Maar je gaf niet alleen zakelijke en wetenschappelijk onderbouwde toelichtingen. Je leefde als mens ook in onzekerheid wat er met jouw vrienden die ter plekke waren zou gebeuren. Je kwam te weten dat een vriendin, samen met haar man en 3 kinderen werd vermoord bij het verlaten van Tripoli. En nooit zal schapenworst wellicht nog beter smaken nu je weet dat Youssef het overleefde en je hem terugzag in Qatar. Niet alleen de pers vroeg je om toelichting, ook het Internationaal Gerechtshof in Den Haag vroeg je mening mocht vader Kadhafi of één van zijn zonen ooit uitgeleverd worden. Op 20 oktober 2011 verdween vader Kadhafi echter voor eeuwig van het strijdtoneel en zoekt Libië een nieuwe toekomst.

Het is voor jou wellicht een ongelofelijke uitdaging om als expert en politiek adviseur mee te kunnen werken met Ian Martin, speciaal gezant van de secretaris-generaal van de Verenigde Naties voor Libië, in de hoop het land naar heropbouw, herstel, economische en bestuurlijke stabiliteit te kunnen begeleiden.

Dirk, in naam van het voltallige gemeentebestuur, mag ik jou oprecht feliciteren met deze persprijs maar ik wil je vooral danken voor het werk van jaren en het fantastische engagement dat je in je draagt.

Lichtervelde verstuurde ooit diatonische accordeons naar Amerika en Canada. Maar dat een bronzen exemplaar ooit in handen zou komen van een Lichterveldenaar, expert bij de Verenigde Naties voor het Midden Oosten en Libië is nooit in ons opgekomen. Wij zijn er van overtuigd dat je er trots op bent Lichterveldse wortels te hebben en hopen dat je dit kunstwerkje binnen een paar dagen met een goed gevoel in Chinese handen zal leggen. Breng haar onze hartelijke groeten over.

Het ga jullie goed, geniet van dit stukje Lichterveldse erkentelijkheid en weet dat wij het steeds een bijzondere eer zullen vinden om jou in Lichtervelde te mogen verwelkomen.

Proficiat !

Ria Beeusaert-Pattyn
10 februari 2012